

1. Slá - va chvíl, jež dnes v pa-mě-ti mám,
dnů, kdy se ú - děl náš ná - hle změ-nil,
by - la jak sen, co nám Ho-spo-din zje-vil.
Tvář svou nad Si - ó-nem roz - jasnil Pán.

2. Smích a hláhol tam ústy všech zněl, / lidé všech národů
bázeň měli, / vždyť věci zázračné s námi se děly, / tvář svou
nad Siónem rozjasnil Pán.

3. Dnes však pláč je náš úděl a chléb, / v zármutku zkoušíme
sít tvé slovo, / jen ty sám můžeš dát důvěru novou, / tvář
svou rač obrátit v lásce zpět k nám.

4. Tak, jak pustina v úrodnou zem, / stejně se v jásot náš
pláč zas změní. / Vždyť moci lásky tvé nic těžké není. / Tvář
svou vždy nad námi rozjasní Pán.

T: Eliška Baťová

M: Johannes Petzold / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998